

Zbrklík a čertídko

Sandra Dražilová Zlámalová
ilustrovala Marie Koželuhová

Věnováno všem čertům, čerticím
i malým neposedným
čertíkům.

Zbrklík a čertídko

Sandra Dražilová Zlámalová
ilustrovala Marie Koželuhová

bambóok

Upozornění pro čtenáře a uživatele této knihy

Všechna práva vyhrazena. Žádná část této tištěné či elektronické knihy nesmí být reprodukována a šířena v papírové, elektronické či jiné podobě bez předchozího písemného souhlasu nakladatele. Neoprávněné užití této knihy bude **trestně stíháno**.

Sandra Dražilová Zlámalová

ZBRKLÍK A ČERTIDLO

Vydala Grada Publishing, a.s., pod značkou bambóok

U Průhonu 22, 170 00 Praha 7

tel.: +420 234 264 401

www.grada.cz

jako svou 8711. publikaci

Ilustrace Marie Koželuhová

Odpovědná redaktorka Veronika Hrabánková

Grafická úprava Antonín Plicka

Zpracování obálky Antonín Plicka

Počet stran 72

Vydání 1., 2022

Vytiskly Tiskárny Havlíčkův Brod a.s.

© Grada Publishing, a.s., 2022

Cover Illustration © Marie Koželuhová, 2022

ISBN 978-80-271-6719-7 (pdf)

ISBN 978-80-271-3661-2 (print)

V pekle	7
Čertovská svatba	15
Zbrklík ve škole	23
Tajemné oznámení	29
Čertidlo	36
Bordelína v akci	40
Záškodniční pišišvoři	46
Zbrklík zlodějem	53
Zdání klame	58
Záhada pekelného oharku	64
Zbrklík a čertidlo	69

„Auuu! Belele, belele... no to snad!“ hartusil vládce pekel hned, jakmile vyšel ze své pekelné ložnice. Nedopatřením se mu povedlo nohou šlápnout na střepy z rozbité mísy, které ležely na zemi.

„Jauvajs,“ zlobil se a chtěl po kopytě doskákat k nejbližšímu špalku, aby se s bolavou nohou posadil. Jenže ouha, kopyto není zrovna dvakrát dobré na poskakování, a když se pod něj připletou rozsypané brambory, je to teprve mela.

Bum... Prásk!

Sám vládce pekel až po rohy zahrabaný v bramborách. Jen si to představte – z hromady rozsypaných brambor čouhají jen rohy, ocas, pořezaná noha a kopyto.

„Ó pekelný vládce, jak ses tam dostal, chichi?“ šklebil se Pecolt a opatrně vyhrabával Lucifera z té kopy brambor.

Ten, jen co vylezl ven, dal ruce v bok, zamračil se a přejel očima celé peklo. Co spatřil, se mu ani trochu nelíbilo!

„Belele, belele, je nejvyšší čas,“ rozléhal se celým peklem Luciferův hlas, „řádně peklo uklidit. Jste čerti a ne čuníci,“ zlobil se nejvyšší pekelník při pohledu na své čertovské království. Vztekle zadupal a zmizel.

„Tomu se řekne uklidit,“ povzdechl si Zbrklík, který přesně věděl, co ho čeká.

Je vám divné, že tenhle malý neposedný čertík může znát něco tak lidského jako je uklízení? Ono se však není čemu divit, když to není ještě ani sto let, kdy žil s čerty ve světě lidí v Čertově mlýně.

„Tak jak to uděláme?“ zeptala se čertice Uhelnice, dala ruce v bok a přihmouřenýma očima si měřila ostatní čerty a čertice.

To se ví, že se do úklidu nikomu nechtělo. Ale co naplat, odporovat pekelnému vládci by se jim mohlo opravdu nepěkně vymstít.

Čerti se drbali za levým rohem, šoupali kopyty po špinavé zemi, ale nikdo nechtěl být ten, kdo začne s úklidem. No fuj!

Zbrklík to však už nevydržel, obrátil kotlík dnem vzhůru, postavil se na něj a řekl: „Když se rozdělíme a každý uklidí něco, bude to hotové dřív, než bys řekl kopyto. Belele, belele.“

„Belele, on ten malej rarach má asi pravdu,“ zamrmmlal čert Pecolt, chytil čerta Kvakina za loket a táhl ho do uhelny. Ostatní ho neochotně napodobili.

A opravdu uklízeli hezky ve dvojicích a v každém koutě pekla byl někdo, kdo to tam dával do pořádku.

„Tak to by bylo,“ radoval se Zbrklík, že na něj nikdo nezbyl.

To se však přepočítal.

„Belele, Zbrklíku, ty půjdeš se mnou,“ zablekotala Uhelnice, čapla čertíka za loket, aby jí nechtěl vzít kopyta na ramena a utéct.

„Kam mě táhneš, Uhelnice?“

„Kam asi? Přemýšlej. Do čertovské kuchyně!“ zasmála se čertice, protože moc dobře věděla, že právě kuchyň je ze všech částí pekla ta nejšpinavější.

Zbrklíkovi se pomalu dělaly mžitky před očima, když si představil tu práci.

„Tak pojd', však to spolu zvládnem,“ chlácholila ho Uhelnice, když viděla, jak čertík zbledl. Než se kdokoli nadál, už vymetali pavučiny, leštili hrnce, pánvičky i talíře.

„Belele, Zbrklíku, ty umíš číst dobře, vid'?“ zeptala se stydlivě čertice po chvíli.

Čertík smetl koštětem z vrbového proutí pavučinu, pak pohlédl na čertici a řekl: „Ano, maminka čertice mě to naučila.“

„Tak to pro tebe nebude problém, belele, srovnat mi i koření,“ řekla Uhelnice, trochu se styděla, protože jí čtení zrovna moc nešlo.

Zbrklík se zaradoval: „Lepší než pavučiny, kde to máš?“

Čertice ukázala na zastrčenou truhlu v rohu místnosti. Se skřípotem truhlu otevřeli, uvnitř byl jeden plátěný pytlíček vedle druhého a těch vůní, co tam bylo. Až jejich čertovský nos nevěděl, co čichat dřív.

Zbrklík zhluboka natáhl vůni sušených švestek a hlasitě zamlaskal.

„Copak, dostal jsi hlad?“ zeptala se Uhelnice, která místo Zbrklíka vymetala pavučiny.

„Ba ne, hlad ne, ale chuť,“ odpověděl Zbrklík, „mňam, dal bych si Serafíniny buchty.“

Uhelnice se podrkala ve svých kudrnatých rudých vlasech. „Tyhle buchty neumím, ale až to doděláme, upeču ti pekelné buchty, co ty na to?“ navrhla a pohladila Zbrklíka po vlasech.

„Jsi hodná, děkuju,“ odpověděl Zbrklík a pustil se do práce.

Chvilku bylo v pekelné kuchyni slyšet jen šustění smetáku a tiché přeřikávání abecedy, to jak se čertík snažil srovnat vše, jak má být.

„A hotovo,“ prohlásil Zbrklík nadšeně.

„Já taky,“ hlásila Uhelnice, „teď se pustím do těch slíbených buchet. Proběhni zatím peklo a zjisti, kdo by si je také dal, ať vím, kolik jich upéct.“

Čertík se nedal dvakrát pobízet a jako vítr se rozeběhl po celém pekle.

Zanedlouho se ozývaly výkřiky: „Já si dám... já taky... hmm, už mám na ně chuť...“

A byly slyšet až do pekelné kuchyně. Uhelnice hnětla těsto, a když uslyšela jejich čertovské nadšení, věděla, že buchty bude chtít celé peklo.

Vůně pekelných buchet se linula celým peklem, čerti jako omámení šli přímo za nosem do kuchyně.

Uhelnice vytahovala z pece jeden pekáč za druhým a před kuchyní čekala fronta dlouhá přes celé peklo.

„Nebojte, na všechny se dostane. A vůbec, belele, co se mi tu oplendujete, Zbrklík vám je přinese,“ řekla a rozehnala všechny čerty.

Šup a poslední pekáč byl z pece venku, posypat popelem a můžou se servírovat.

Ptáte se, proč popelem? On totiž dodá pekelným buchtám ten pravý čertovský šmak. Zbrklík popadl pekáče a hurááá roznést dobrotu, však si každý čert rád dal. Dokonce i Lucifer přišel ochutnat.

„Mňam, mňam to je mi ale lahoda,“ mlaskal Pecolt a už se natahoval po další, když vtom se mu začalo kouřit z uší. A nejen jemu, ale i všem čertům a čertícím se najednou kouřilo z uší.

„Ááá, ty buchty pálí, vodůůů!“ křikl čert Kvakin a pelášil k pekelné studni a ostatní za ním. Dokonce i sám Lucifer utíkal, aby ten buchtový žár uhasil.

Glo, glo, glo, ozývalo se ze studny, jak se voda rychle doplňovala. A čerti pili a pili.